

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 13 Ročník XXI

21. července 2024

*„Ne nás, Hospodine, ne nás,
ale své jméno oslav pro své milosrdenství a pro svou věrnost“*

(Žalm 115,1)

„Stárnoucí neplodná žena bez elánu a energie“

– takové hodnocení současné Evropy zní vtipně i drtivě zároveň. Použil ho papež František ve svém projevu před Evropským parlamentem a nabídl i množství myšlenek, které by zázrak mládí mohly na kontinent vrátit. Za zmínku však stojí už fakt, že se tu hlava katolické církve vůbec objevila. Naposledy mluvil před evropskými politiky sv. Jan Pavel II.

A co když...

...se křesťanství bude dát zachránit už jen na bojišti?

Poznejte své dějiny, říká se. A pokud je skutečně známe, pak víme, že křesťanská víra byla několikrát v dějinách zachráněna už jen na bojištích. Mnohé nasvědčuje tomu, že v následující dekádě budeme možná stát před stejnou výzvou i my...

Milvijský most, Poitiers, Lepanto

Říká se, že velcí lidé dějin byli ti, kteří správně pochopili proud, kterým doba vlála, a podle toho se zařídili. Vezměme si jen světce. V dobách sv. Františka a sv. Dominika existovala potřeba po vdechnutí života a lidskosti do příliš vlašné a zinstytucionalizované víry. Doba sv. Ignáce z Loyoly vyžadovala drsnější a ráznější přístup, aby se zastavila vítězná vlna protestantismu a aby se katolická víra rozšířila i v divokých a nebezpečných částech světa jako byly Asie, Afrika či Jižní Amerika. Ale v našich vlastních dějinách se nacházejí i období tak zoufalá, že katolická víra a západní civilizace mohla být zachráněna už jen se zbraní v ruce. Vzpomeňme si na Karla Martela, který v roce 732 zastavil postupující islámské hordy u Poitiers – které se mimochodem nachází v polovině dnešní Francie. Ještě i nezaboh Edward Gibbon poznamenal, že kdyby Karel Martel nezastavil postup islámu při Poitiers, Francie, Británie a zbytek Evropy by padl do rukou tohoto krvavého a falešného náboženství.

A jsou zde další příklady

- z tisíciletí a půl dlouhého souboje mezi islámem a křesťanstvím: bitva u Lepanta, bitva o Maltu, obklíčení Vídně. Každá z těchto událostí byla momentem, kdy existovala reálná hrozba zničení křesťanství a pádu naší civilizace do jeho pouštní pseudovíry.

Ve dvoutisícileté historii křesťanství to však nebyl jen islám, což nás smrtelně ohrožovalo. Jiná hrozba, která se dala zastavit jedině na bojišti, byli pohanští severští Vikingové, kteří v 8. století začali napadat křesťanskou Franskou říši či křesťanskou Anglii. Křesťanství v Anglii se zachránilo jen díky oběti lidí, jako byli sv. Heahmund, či Alfred Veliký, jediný král z Britských ostrovů, který nese takový přívrastek.

Jaká je pravda o naší víře?

Proč se vlastně Evropa stala křesťanskou? Křesťanství bylo v Evropě zachráněno během osudového tažení císaře Konstantina Velikého proti uzurpátorovi – proti císaři a tyranovi Říma, Maxentiovi. Během tohoto tažení, které se pro Konstantina vůbec nevyvíjelo dobře, se stal císař křesťanem po znamení, které uviděl na obloze a následném snu, který měl. Bitva u Milvijského mostu mezi Konstantinem a Maxentiem je dnes považována za osudovou událost, po které skončilo 300leté pronásledování křesťanů v Římské říši a křesťanství se naopak postupně stalo jejím dominantním náboženstvím.

Ztracená území

Bohužel v dějinách máme i případy, kdy křesťanství prohrálo i na bojišti - a vždy to znamenalo likvidaci pravého náboženství. Největším nepřitelem byl opět islám – jen za 300 let ovládl celý křesťanský Blízký východ, křesťanskou severní Afriku, 2/3 křesťanské Byzantské říše. Jaký byl další osud těchto území, není třeba příliš rozebírat – až do dnešního dne (!) jsou to většinově islámské části světa. Podobnou událostí byl i boj japonských křesťanů proti utiskovatelským buddhistickým a šintoistickým pánům. Křesťanství začalo být v zemi vycházejícího slunce natolik utlačováno, že jedinou možností jeho záchranu se stal ozbrojený odpor, který vypukl v roce 1637. Japonská vládní elita však vojsko vznešeného Širóa Amakusaa rozdrtila a následných 300 let bylo křesťanství v zemi trestáno. Ještě i dnes žije v Japonsku tragické 1 procento křesťanů. Podobným případem je i povstání katolických vlastenců a monarchistů ve Vendée během Francouzské revoluce. I proto, že nedosáhli výraznějšího úspěchu, se ve Francii k moci dostal Napoleon Bonaparte, který „plody revoluce“ rozšířil do zbytku Evropy. Od té doby je Francie jako stát s jistými přestávkami trvalým nepřitelem katolické víry, což dnes dokazuje i prosazováním „práva na potraty“ nejprve do vlastní ústavy a nyní i do charty EU. Přestože tyto pokusy o záchranu katolické víry a pořádku skončily neúspěchem, přece je třeba uznat, že bylo lepší čestně prohrát v boji - který však nikdy není předem ztracen a osudy válek jsou vrtkavé, jak historie nejednou ukázala - jak se vzdát možnosti dosažení věčného života bez odporu. Copak sám Kristus spasil svět bezbolestně? Nebo jak řekl kanadský katolický apologeta Ken-

nedy Hall: „Jste-li katolík a žijete v době Francouzské revoluce, nejlepší místo, kam můžete jít, jsou zákopy ve Vendée.“

Islámo-gauschism

(ruka Davidova před skolením Goliáše)

Křesťanská víra teoreticky skutečně může zaniknout. Jistě nezmizí úplně z povrchu Země, ale ztratit ji mohou celé národy, celé kontinenty – a to prakticky navěky. Zdá se, že Evropa dnes stojí přesně před takovou hrozbou. Anglický gentleman a „youtuber“ v jedné osobě jménem Jeff Taylor na svém youtubovém kanálu zveřejnil video, ve kterém doslova uvádí: „Pokud to takhle půjde dál, brzy zažijeme rozpad Británie, ale ne po národních hranicích, rozpadne se po náboženských zlomech.“

Podle Taylora se vládní establišment na jedné straně dlouhodobě pokouší vytlačovat křesťany z veřejného života, ale na druhé straně ustupuje islamistům, kteří část tohoto prostoru vyplňují (spolu s progresivisty). Takto jsou dnes podle něj některé části Británie ovládnuty sektářstvím, ke kterému vedla právě „snaha odstavit křesťanství“. Situace v zemi podle Taylora již dospěla do bodu, kdy ji žádný politik nebude schopen zvrátit a místo toho bude zapotřebí „síla tiché většiny“, aby se některé části země nestaly oblastmi, kde platí právo šaría. Více než 60 % obyvatel Londýna jsou dnes muslimové, kteří si už po rekordní potřeťi po sobě zvolili starostou muslima Sadiqa Khana. Je jen otázkou času, kdy islámská většina ve městě přestane uznávat nárok křesťanů na jejich veřejné působení. Nejen to, sama britská policie zatýká lidi jen za to, že se modlí (někteří dokonce jen v myšlenkách!) před potratovými klinikami.

Ve Francii se otevřeně hovoří o takzvaném islámo-gauschismu, tedy o společném tažení muslimů a progresivistů proti zbytku země.

U nás takové problémy zatím nemáme, ale i u nás by se mohlo vytvořit podhoubí pro otevřenou nenávisť díky liberálním „lepšolidem“, zvláště proti konzervativním křesťanům. Pamětní jsou záběry z Varšavy, kde po přísném omezení potratů začali tamní progresivisté napadat a podpalovaly kostely. Mnohé chrámy nakonec zachránila až masa občanů, kteří se v houfích postavili před vchody do kostelů, aby je bránili vlastními těly.

Co když...?

Tichou tikající bombou je však především situace v samotném epicentru křesťanství – v Římě. Pomalu začínají prosakovat na povrch

zprávy o tom, že město Řím je již dnes z větší části nejen zpohanštěno, ale dokonce do značné míry protikřesťanské. Podle portálu Religion News se měl sám papež František vyjádřit, že „Řím je dnes pohanským městem“. Andrea Camillini, hlavní katecheta města Říma, podle článku souhlasí: „Řím je pohanský a je také sídlem papeže: je to město paradoxů.“

(zdroj: <https://religionnews.com/2024/02/21/ex-catholics-in-rome-reconnect-with-roots-spirituality-in-paganism>)

Jak dlouho však bude Řím takovým „městem paradoxů“? Autor a konzervatívec Douglas Murray se nedávno (ve vztahu k islámu) vyjádřil, že dnes už je prakticky prokázáno, že dvě zneprátené náboženské skupiny vedle sebe nedokážou koexistovat po delší dobu.

Otázky, na které si všichni katolíci musí pomalu začít dávat odpovědi, znějí tedy následovně: „Co když zpohanštělá část Říma zaútočí, nahnou se do Vatikánu a začnou ho plnit?“ „Co když na více místech v Evropě vypukne všeobecné pronásledování křesťanů?“ (Den D islámo-gauschismu)

„Co když se hordy vydají podpalovat naše kostely – například v ...?“

Co jako křesťané budeme dělat? Budeme jen sedět a koukat na zprávy v televizi? Necháme si zničit naše kostely? Necháme si vyhubit naši víru?

Mladí muži – křesťané katolíci – by se měli začít připravovat na to, že za několik let může nastat situace, kdy bude záchrana katolické víry záviset na nich – a na jejich schopnosti umět se bránit. Tak jako to museli svého času dělat i křesťané před nimi.

Matej Gavlák, Společnost Komentář

Modleme se za Evropu:

Otče na nebesích, děkujeme ti za Evropu, kontinent, na kterém máme tu výsadu žít. Děkujeme ti za ty, kteří nám přinesli Ježíšovo evangelium. Děkujeme ti za všechny otce a matky víry, kteří příkladně žili tvé milosrdenství. Modlíme se za všechny lidi žijící v Evropě, za všechny národy, města a regiony, abychom vždy nacházeli nové způsoby, jak žít společně v míru a opravdové radosti jeden z druhého. Pomáhej nám jako křesťanským společenstvím a hnutím, abychom přispěli k Evropě bohaté na lidskost. Amen.

Oznámení

Poutě

28. 7. Voltuš 10,00 hod.

3. 8. Věšín 11,00 hod.

11. 8. Třemšín 10,30 hod.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem. Uzávěrka příštího čísla 9. 8. 2024. Redakce: P. Petr Misař (tel: 721 901 533)

Web: rimskokatolickafarnoststaryozmital.webmium.com, email: rkf.staryozmital@dicb.cz

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 22. července do 4. srpna 2024				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	22. 7.					
Úterý	23. 7.					
Středa	24. 7.		Svátek sv. Jakuba apoštola (vigilie) 18,00 za rodinu Liškovu / <i>adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	25. 7.				17,00 mše sv.	
Pátek	26. 7.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 za A. Placatkovou a A. Sadílkovou			
Sobota	27. 7.					
Neděle	28. 7.	8,30 za Miloslava Muchnu a rodiče		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	10,00 poutní mše sv. <i>Voltuš</i>
Pondělí	29. 7.		---			
Úterý	30. 7.		---			
Středa	31. 7.		18,00 růženec			
Čtvrtek	1. 8.			18,00 adorace a zpověď	16,30 adorace, zpověď, 17,00 mše sv.	
Pátek	2. 8.		17,00 Hodina Božího milosrdenství tichá adorace, svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	3. 8.					11,00 mše sv. <i>Věšín</i>
Neděle	4. 8.	8,30 volná intence		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 5. do 18. srpna 2024				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	5. 8.					
Úterý	6. 8.					
Středa	7. 8.		18,00 volná intence / adorace			14,30 mše sv. Centrum soc. sl.
Čtvrtek	8. 8.				17,00 mše sv.	
Pátek	9. 8.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 za rod Větrovských a uzdravení nemocných			
Sobota	10. 8.		18,00 mše sv. s nedělní platností na poděkování za 89 let života			
Neděle	11. 8.	Svátek Proměnění Páně 10,30 poutní mše sv. na Třemšíně		b. sl. není	mše sv. není	
Pondělí	12. 8.		---			
Úterý	13. 8.		---			
Středa	14. 8.		18,00 růženec			
Čtvrtek	15. 8.				17,00 růženec	
Pátek	16. 8.		18,00 růženec			
Sobota	17. 8.					
Neděle	18. 8.	8,30 za Josefa Drazdíka a celý rod		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	